

Întrebările preliminare

1. În cazul în care sunt necesare autorizații distincte, pe de o parte, pentru efectuarea unor lucrări de infrastructură în cadrul unui aeroport a cărui pistă de decolare și de aterizare are o lungime de cel puțin 2 100 de metri și, pe de altă parte, pentru exploatarea acestui aeroport și în cazul în care această din urmă autorizație — autorizația de mediu — nu se acordă decât pentru o durată determinată, termenul „construire” care figurează la punctul 7 litera (a) din anexa I la Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997, trebuie interpretat în sensul că evaluarea efectelor asupra mediului trebuie efectuată nu numai în ceea ce privește realizarea de lucrări de infrastructură, ci și în ceea ce privește exploatarea aeroportului?
2. Această evaluare obligatorie a efectelor asupra mediului trebuie efectuată și în ceea ce privește reînnoirea autorizației de mediu a aeroportului, și anume atât în cazul în care această reînnoire nu este însoțită de vreo modificare sau extindere a exploatarei, cât și în cazul în care este avută în vedere o astfel de modificare sau extindere?
3. Prezintă vreo importanță, în ceea ce privește obligația de a efectua o evaluare a efectelor asupra mediului în cadrul reînnoirii unei autorizații de mediu a unui aeroport, dacă a fost sau nu a fost deja efectuată o astfel de evaluare a efectelor asupra mediului cu ocazia eliberării unei autorizații de mediu anterioare și dacă aeroportul se afla sau nu se afla deja în exploatare la momentul la care evaluarea efectelor asupra mediului a fost instituită de legiuitorul comunitar sau de legiuitorul național?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales) la 20 iulie 2009 — T-Mobile (UK) Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-276/09)

(2009/C 267/52)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: T-Mobile (UK) Ltd

Pârât: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Întrebările preliminare

1. Care sunt caracteristicile unui serviciu scutit de plata TVA-ului care „are drept efect transferul de fonduri și conduce la modificări juridice și financiare”? În special:
  - a. este scutirea aplicabilă unor servicii care în condiții diferite nu ar trebui furnizate de niciuna dintre instituțiile financiare care i) debitează un cont, ii) creditează un cont diferit cu suma corelativă, sau iii) efectuează o operațiune de intermediere între i) și ii)?
  - b. este scutirea aplicabilă unor servicii care nu includ îndeplinirea de funcții precum debitarea unui cont sau creditarea corelativă a unui cont diferit, dar care pot fi considerate, în cazul în care rezultă un transfer de fonduri, drept cauza respectivului transfer?
2. Scutirea prevăzută la articolul 13 punctul B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă (*) pentru „tranzacții privind plăți [sau] transferuri” se aplică unui serviciu de obținere și procesare a plăților cu cărți de credit și de debit, precum cele realizate în speță de persoana impozabilă? În special, în cazul în care transmiterea fișierelor de plată la sfârșitul fiecărei zile de către persoana impozabilă are efectul debitării automate a contului clientului și creditării automate a contului persoanei impozabile, aceste servicii se încadrează în domeniul de aplicare al articolului 13 punctul B litera (d) punctul 3?
3. Răspunsul la a doua întrebare depinde de împrejurarea dacă persoana impozabilă obține ea însăși codurile de autorizare pentru o transmitere subsecventă sau dacă le obține prin intermediul băncii sale achizitoare?
4. Scutirea prevăzută la articolul 13 punctul B litera (d) punctul 1 din A șasea directivă pentru „negocierea de credite” se aplică serviciilor de tipul celor oferite în speță de persoana impozabilă în legătură cu plățile prin cărți de credit, prin care, ca efect al acestor servicii, contul cărții de credit a clientului este debitat ca urmare a unui supliment de credit?
5. Scutirea pentru „tranzacții privind plăți [sau] transferuri” se aplică unor servicii de acceptare și procesare a plăților efectuate prin intermediul unor agenți terți, precum cele oferite în speță de persoana impozabilă prin intermediul Oficiului poștal și al PayPoint?
6. Scutirea pentru „tranzacții privind plăți [sau] transferuri” se aplică unor servicii de obținere și procesare a plăților efectuate prin cec trimis persoanei impozabile sau agentului acesteia, plăți care trebuie procesate de persoana impozabilă și de banca sa?

7. Scutirea pentru „tranzacții privind plăți [sau] transferuri” se aplică unor servicii precum cele oferite în speță de persoana impozabilă, constând în primirea și procesarea plăților efectuate la ghișeu de o bancă pentru a credita, prin intermediul sistemului bancar, contul bancar al persoanei impozabile?
8. Care sunt împrejurările particulare care trebuie luate în considerare atunci când se decide dacă cheltuielile (precum, în speță, cheltuielile de procesare a plății) aplicate de o persoană impozabilă clientului său în considerarea opțiunii clientului de a efectua plata către persoana impozabilă prin utilizarea unui anumit mod de plată și care sunt identificate ca atare în textul contractului și înscrise detaliat în facturile trimise clientului, constituie o prestație separată în sensul TVA-ului?

(¹) A șasea directivă a Consiliului 77/388/CEE din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare JO L 145, p.1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Session (Scoția), Edinburg (Regatul Unit) la 21 iulie 2009 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/RBS Deutschland Holdings GmbH

(Cauza C-277/09)

(2009/C 267/53)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Session (Scoția), Edinburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pârât: RBS Deutschland Holdings GmbH

Întrebările preliminare

În împrejurări precum cele din prezenta acțiune în care:

- (a) o filială germană a unei bănci din Regatul Unit a achiziționat autovehicule în Regatul Unit în vederea încheierii de contracte de leasing cu o societate fără legătură cu aceasta din Regatul Unit și a plătit taxa pe valoarea adăugată pentru achiziționarea respectivelor autovehicule,

- (b) potrivit legislației britanice relevante, prestațiile de servicii constând în închirierea de vehicule au fost considerate prestații de servicii efectuate în Germania și, implicit, nu au fost supuse la plata TVA-ului în Regatul Unit. În dreptul german, aceste prestații au fost considerate livrări de bunuri efectuate în Regatul Unit și, prin urmare, nu au fost supuse la plata TVA-ului în Germania. În consecință, acestor operațiuni nu li s-a aplicat vreo taxă aferentă ieșirilor în niciunul dintre cele două state membre,
- (c) banca din Regatul Unit a ales filiala sa germană drept locator și a fixat durata acordurilor de leasing astfel încât să obțină avantajul fiscal al nesupunerii la plata TVA-ului a plăților pentru închiriere:

1. Articolul 17 alineatul (3) litera (a) din A șasea directivă (¹) (devenit în prezent articolul 169 litera (a) din Directiva 2006/112/CE) trebuie interpretat în sensul că autoritățile britanice au dreptul să nu permită filialei germane să deducă TVA-ul pe care l-a achitat în Regatul Unit în legătură cu achiziționarea autovehiculelor?

2. Pentru a răspunde la prima întrebare, este necesar pentru instanța națională să își extindă analiza pentru a avea în vedere posibila aplicare a principiului interzicerii practicilor abuzive?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, deducerea taxei aferentă intrărilor la achiziționarea autovehiculelor ar fi contrară obiectivului dispozițiilor relevante din A șasea directivă și ar îndeplini astfel prima condiție a unei practici abuzive, astfel cum este aceasta descrisă la punctul 74 din Hotărârea Curții, Halifax și alții, C-255/02, având în vedere, printre alte principii, pe cel al neutralității impozitării?

4. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, instanța ar trebui să considere că obiectivul esențial al operațiunilor este obținerea unui avantaj fiscal, astfel încât a doua condiție a unei practici abuzive, astfel cum este aceasta descrisă la punctul 75 din Hotărârea Curții menționată, este îndeplinită în situația în care într-o operațiune comercială între părți aflate în raport de egalitate, alegerea unei filiale germane care să închirieze autovehiculele către un client din Regatul Unit și stabilirea prevederilor contractelor de închiriere sunt făcute cu scopul de a obține avantajul fiscal al inexistenței obligației de a plăti taxă aferentă ieșirilor pentru închiriere?

(¹) A șasea directivă a Consiliului 77/388/CEE din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).